

Tussen hemel en aarde

Ik moet u bekennen, ik heb weer een nieuwe ervaring op gedaan vandaag. Ondanks mijn jeugdige leeftijd dacht ik dat het leven geen verrassingen meer had voor mij maar toch, ik werd vandaag gebeld op 2000 mtr. hoogte. Ik voelde me net Andre Kuipers van zie pag. 14 zo hoog zat ik. Maar des te harder was de klap toen ik weer met m'n beide benen op de poldergrond landde, want wat blijkt, we hebben een deadline te halen. Hetgeen mij verteld werd tijdens het belletje, dat ik nooit had moeten aannemen, terwijl ik met bewegingen waarvan ik niet wist dat mijn lichaam zoveel rek had, de afdaling probeerde te overleven. Ik zal u zeggen, het leven is niet altijd eenvoudig, een hond heeft een baas en een hoofdredacteur heeft een uitgever.

Ik moest even bijkomen dus skiede het terras op bij Alpe Obere Bierenwang, halverwege de helling, en bestelde een klein biertje. De uitbater keek mij meewarig aan en zei "Grosse Gebirge, Grosse Männer, so Grosse Bieren" einde citaat en ik kreeg zonder verdere discussie een halve liter voor mij neergezet. Op zich nog geen probleem want ik kon altijd tegen mijn vrouw zeggen dat ik een klein biertje had besteld. Maar na 3 kleine biertjes begon ik mij toch wel af te vragen hoe nu verder met deze dag, die zo zorgeloos begon. Ik meldde de uitbater dat zijn biertjes wel erg klein waren voor Grosse Männer maar dat was een foutje, want voor ik het wist stond er een Stiefel voor mij met een inhoud van 2,5 liter. Ik keek eens om me heen voor hulp, misschien was er nog iemand die een belletje had gehad van zijn uitgever, maar ik kon hem/haar niet zo snel ontdekken. Goede raad was duur, maar als de nood het hoogst is dan is de redding nabij, sterker nog, hij zat naast mij, een Belg, en niet zomaar een Belg maar een echte met een ronde buik, die wist hoe je met een Stiefel om moet gaan. We hebben een wereld deal gesloten, hij kreeg de stiefel en de rest van de dag hoorde je hem jodelend over de piste gaan met een sticker van de IJmondiaan op zijn voorhoofd.

Ik belde mijn uitgever met de mededeling dat ik expansie mogelijkheden zag in Oostenrijk voor de IJmondiaan, maar dat er wel wat sponsoring nodig was. Gelukkig landde dit idee op vruchtbare bodem, dus ik moet volgende week weer terug naar Alpe Obere Bierenwang, dat helaas alleen per ski bereikbaar is.

U ziet sponsoring is belangrijk in onze maatschappij. Het schept verplichtingen en verwachtingen over en weer. Soms is sponsoring voor ondersteuning van iemand met een droom, maar het kan ook richting iemand zijn waarvan je een zakelijke wederdienst verwacht.

Zoals mijn goede vriend en knuffelbeer Hans Weeren ooit zei "een economie draait pas soepel als er genoeg olie in zit van een virtuele bank. Sponsoring is mooi, maar ook elkaar de bal toespelen binnen de IJmond is goed. Voor wat, hoort wat. Als je de buurman helpt mag je ook wat terug verwachten.

De IJmond is mooi, was mooi en zal mooier worden, laten we daar aan werken

Jan Boudesteijn

Hoofdredacteur van het mooiste ondernemersblad in de IJmond

